

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument zasedanja

A7-0219/2012

27.6.2012

POROČILO

o razvoju makroregionalnih strategij EU: sedanja praksa in pričakovanja za prihodnost, zlasti v Sredozemlju
(2011/2179(INI))

Odbor za regionalni razvoj

Poročevalec: François Alfonsi

PR_INI

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
OBRAZLOŽITEV	12
MNENJE ODBORA ZA ZUNANJE ZADEVE.....	16
MNENJE ODBORA ZA KULTURO IN IZOBRAŽEVANJE.....	19
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU	23

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o razvoju makroregionalnih strategij EU: sedanja praksa in pričakovanja za prihodnost, zlasti v Sredozemlju (2011/2179(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju operativnega programa MED 2007–2013, ki ga je decembra 2007 sprejela Komisija,
- ob upoštevanju programa evropskega sosedskega in partnerskega instrumenta za čezmejno sodelovanje „Sredozemski morski bazen“ 2007–2013, ki ga je Komisija sprejela 14. avgusta 2008,
- ob upoštevanju strateškega načrta Arco Latino 2010–2015 „Strukturirano in inovativno Sredozemlje“,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 6. julija 2010 o strategiji Evropske unije za regijo Baltskega morja in vlogi makroregij v prihodnji kohezijski politiki¹,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 22. septembra 2010 o evropski strategiji za gospodarski in družbeni razvoj gorskih regij, otokov in redko poseljenih območij²,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 9. novembra 2010 z naslovom „Sklepi petega poročila o ekonomski, socialni in teritorialni koheziji: prihodnost kohezijske politike“ (COM(2010)0642),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 8. decembra 2010 o strategiji Evropske unije za Podonavje (COM(2010)0715) in okvirnega akcijskega načrta, ki spremlja strategijo (SEC(2009)0712/2),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 17. februarja 2011 o izvajanju strategije EU za Podonavje³,
- ob upoštevanju poročila Evro-sredozemske skupščine lokalnih in regionalnih oblasti (ARLEM) z dne 29. januarja 2011 o teritorialni razsežnosti Unije za Sredozemlje – priporočila za prihodnost,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. aprila 2011 o pregledu evropske sosedske politike – južna dimenzija⁴,
- ob upoštevanju poročila Komisije z dne 22. junija 2011 Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o izvajanju Strategije EU za

¹ UL C 351E, 2.12.2011, str. 1.

² Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0341.

³ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0065.

⁴ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0154.

regijo Baltskega morja (COM(2011)0381)

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 23. junija 2011 o cilju 3: izziv za teritorialno sodelovanje – prihodnji načrt čezmejnega, medregijskega in sosedskega sodelovanja¹,
- ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 23. in 24. junija 2011, s katerimi Evropski svet sprejema evropsko strategijo za Podonavje in poziva države članice, naj v sodelovanju s Komisijo nadaljujejo z oblikovanjem morebitnih makroregionalnih strategij, zlasti za regijo Jadranskega in Jonskega morja,
- ob upoštevanju predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. oktobra 2011 o posebnih določbah za podporo cilju evropsko teritorialno sodelovanje iz Evropskega sklada za regionalni razvoj (COM(2011)0611),
- ob upoštevanju samoiniciativnega mnenja o ozemeljskem sodelovanju v Sredozemlju v okviru jadransko-jonske makroregije, ki je bilo enoglasno sprejeto na plenarnem zasedanju Odbora regij 11. oktobra 2011,
- ob upoštevanju končne izjave predsedstva medinstitucionalnega foruma, ki se je 10. decembra 2011 odvijal v Catanii, in sicer na temo „Stari in novi akterji v Sredozemlju, ki se spreminja: vloga ljudstev, regij in lokalnih subjektov, vlad in nadnacionalnih institucij v okviru celostne strategije za skupni razvoj“,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. decembra 2011 o pregledu evropske sosedske politike²,
- ob upoštevanju svoje izjave z dne 19. januarja 2012 o sklenitvi pakta med otoki kot uradne evropske pobude³ na podlagi člena 174 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 23. marca 2012 Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o Strategiji Evropske unije za regijo Baltskega morja (COM(2012)0128),
- ob upoštevanju beograjske deklaracije, ki je bila sprejeta na 14. Jadransko-jonskem svetu 30. aprila 2012,
- ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z naslovom „Razvoj pomorske strategije za območje Atlantskega oceana“ (COM(2011)0782),
- ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za regionalni razvoj ter mnenj Odbora za zunanje zadeve in Odbora za kulturo in izobraževanje (A7-0219/2012),

A. ker je bila makroregionalna strategija za Baltsko morje potrjena leta 2009 in je Komisija v

¹ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0285.

² Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0576.

³ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0016.

zvezi z njo (Poročilo z dne 22. junija 2011 – COM(2011)0381) poudarila „pomen [tega] novega načina sodelovanja“;

- B. ker je Svet v sklepih z dne 13. aprila 2011¹ glede makroregionalne strategije za Podonavje Komisijo pozval, „naj pri strateškem usklajevanju odigra vodilno vlogo“;
- C. ker je cilj makroregionalne strategije odpreti novo področje za kohezijsko politiko v Evropi, katere namen je razvoj na teritorialni osnovi;
- D. ker je proračunska postavka „tehnična podpora za Baltsko morje“, ki je bila na pobudo Evropskega parlamenta izglasovana ob sprejetju proračuna Unije za leto 2011, dokaz pomena takih sredstev za dober razvoj makroregionalne strategije;
- E. ker Komisija predlaga okrepitev nadnacionalnega sklopa politike teritorialnega sodelovanja v podporo novim makroregionalnim politikam²;
- F. ker se že izvaja več projektov makroregij in mora Komisija kot koordinatorka pomagati pri vzpostavitvi trajnostnega upravljanja in opredeliti skupna merila in merljive kazalnike, ki bodo omogočali oceno njihove ustreznosti;
- G. ker ima Sredozemlje v Evropi zgodovinsko vlogo;
- H. ker je tako imenovana arabska pomlad opozorila na strateški potencial zemljepisnih, političnih in gospodarskih vezi med obema stranema Sredozemskega morja;
- I. ker je sodelovanje v okviru barcelonskega procesa in Unije za Sredozemlje uspešno in so bile v okviru evropske sosedske politike sprožene pobude za večstransko in dvostransko sodelovanje znotraj instrumentov in programov EU, kot sta MED in ENPI;
- J. glede na trenutni razvoj Unije za Sredozemlje in dejstva, da se bodo še povečale njene možnosti, da v regiji deluje kot katalizator;
- K. ker bi makroregionalni pristop omogočil opredelitev celostnega projekta v tem, za prihodnost Unije ključnem prostoru, da bi našli pot iz sedanje krize in odgovorili na pričakovanja vseh sosednjih regij, zlasti pričakovanja narodov na južnih obalah;
- L. ker je sredozemski prostor skladna celota, ki sestavlja isti kulturni in okoljski bazen ter ima zaradi sredozemskega podnebja številne skupne značilnosti in prednostne naloge: iste vrste kmetijske proizvodnje, bogate obnovljive vire energije, zlasti sončne, pomen turizma, enako ogroženost zaradi naravnih nesreč (požari, poplave, potresi, redki vodni viri) in ogroženost, ki izhaja iz človeške dejavnosti, zlasti onesnaževanje morja;
- M. ker je Sredozemlje zelo veliko območje, ki se od vzhoda do zahoda razteza v širini skoraj 4000 km in obsega številne otoke in območja s kopenskimi in morskimi mejami s severno Afriko, in ker je treba na tem območju spodbujati široko mrežo morskih cest, ki omogočajo razvoj trgovine in hkrati zmanjšujejo njene emisije CO₂;

¹ 8743/1/11 REV 1.

² (COM(2010)0642).

- N. ker evropske institucije kljub členu 174 PDEU še niso sprejele trajne strategije, ki bi upoštevala posebne potrebe otokov; ker bi lahko polno dostopnost do sredozemskih otoških območij in njihovo boljšo vključenost v enotni evropski trg zagotovili z dodelitvijo ustreznih virov in celovitim pristopom k temu vprašanju, s tem pa priznali, da so tamkajšnji prebivalci v strukturno neugodnem položaju glede prometa in energije;
- O. ker napreduje predlog jadransko-jonske makroregionalne strategije, ki je del dolgoletnega sodelovanja in solidarnosti na ozemlju okoli Jadranskega in Jonskega morja in jo podpira osem držav udeleženk jadransko-jonske pobude (AII), kot je s svojimi izjavami večkrat dokazala osmerica zunanjih ministrov podpisnikov pobude v Anconi (2010), Bruslju (2011) in Beogradu (2012);
- P. ker so bila za pripravo tega poročila organizirana srečanja s številnimi regijami, ki jih to zadeva, z Unijo za Sredozemlje in z različnimi organi, ki se v Evropski uniji ukvarjajo s politiko teritorialnega sodelovanja;

O makroregionalnih strategijah na splošno

1. odobrava makroregionalni pristop politik teritorialnega sodelovanja med ozemlji, ki so del istega življenjskega območja: pomorskega prostora, gorskega masiva, povodja; meni, da makroregionalne strategije odpirajo novo poglavje v evropskem teritorialnem sodelovanju, saj se poslužujejo pristopa od spodaj navzgor in z boljšo uporabo razpoložljivih virov širijo sodelovanje na vse več področij; priporoča, da bi morale biti makroregionalne strategije glede na svojo očitno evropsko dodano vrednost deležne večje pozornosti v okviru evropskega teritorialnega sodelovanja, ki bi naj bilo okrepljeno po letu 2013;
2. meni, da je tak način teritorialnega sodelovanja posebej koristen, zlasti če so bila ta območja v zgodovini razdrobljena zaradi mej, in lahko spodbudi vključevanje novih držav članic in njihovih regij;
3. meni, da bi imeli projekti teritorialnega sodelovanja in orodje evropskega združenja za teritorialno sodelovanje večjo dodano vrednost zaradi celovitega pregleda, ki ga ponuja makroregionalna strategija, ter da bi se okrepile sinergije s pomembnimi strategijami EU, kot so vseevropska prometna omrežja ali celostna pomorska politika; meni, da bi to prav tako olajšalo vključevanje drugih instrumentov evropske politike, kot so instrumenti, ki jih predlaga EIB; meni, da bi ti koraki izboljšali usklajevanje evropske politike na mednarodni in medregionalni ravni;
4. priporoča, naj makroregionalne strategije temeljijo na upravljanju na več ravneh, saj bodo na ta način vključeni lokalni in regionalni organi, z njim pa bo v postopku izdelave in izvajanja makroregionalnih strategij sodelovalo čim večje število partnerjev in zainteresiranih strani, kot so predstavniki civilne družbe, univerz in raziskovalnih centrov, s čimer se bo povečala pripadnost tem strategijam na lokalni in regionalni ravni;
5. poudarja, da so makroregije ugodno okolje za vključevanje lokalnih političnih in nevladnih akterjev, saj te regije razvijajo učinkovite sisteme usklajevanja, ki spodbujajo pristope od spodaj navzgor, da se civilni družbi zagotovi plodna udeležba pri političnem

odločanju ter združevanje obstoječih pobud, da bi tako optimizirali vire in združili sodelujoče akterje;

6. meni, da lahko makroregionalna strategija usmerja sosedsko in/ali predpristopno politiko Unije, da bo ta bolj učinkovita;

O makroregionalnih strategijah, ki se izvajajo

7. pozdravlja dokaz, da je makroregionalna strategija za Baltsko morje za Evropo zelo koristna; zasnovala je akcijski načrt z jasno opredeljenimi prednostnimi nalogami, podprl jo je Svet, pomaga ji Komisija, udeležujejo pa se je vse nacionalne, regionalne in lokalne zainteresirane strani;
8. zahteva, da se ta strategija na podlagi objektivnih meril in merljivih kazalnikov celovito oceni za vsako prednostno področje;
9. meni, da je treba za zagotovitev popolnega uspeha tega pristopa trajno podpreti strukturo upravljanja strategije, vanjo vključiti lokalne in regionalne organe, in jo upoštevati v prihodnjem načrtovanju programov za obdobje 2014–2020;
10. poziva Komisijo in Svet, naj v celoti podpreta postopek, začel za Podonavje, ki ga je prav tako treba oceniti in redno spremljati;

O prihodnjih makroregionalnih strategijah

11. Komisiji predlaga, naj usklajuje posvetovanje in dialog za prihodnje makroregionalne strategije; meni, da je treba določiti prednostna območja z vidika pomanjkljivega sodelovanja ali potrebe po okrepitvi obstoječega sodelovanja med evropskimi ozemlji, ki pripadajo različnim državam članicam, vendar so del istega življenjskega območja; meni, da se mora to posvetovanje končati s pripravo zemljevida predvidenih evropskih makroregij, ki bo v znatni meri usklajen z zadevnimi državami članicami in regijami ter bo nezavezujoč in se bo lahko spreminjal v skladu z lokalno dinamiko;
12. meni, da makroregionalne strategije potrebujejo bolj usklajeno financiranje, učinkovitejšo uporabo obstoječih virov ter boljše usklajevanje instrumentov; meni, da makroregionalna strategija ne potrebuje novih finančnih sredstev, novega institucionalnega instrumenta in novih predpisov, da pa spremljanje takih postopkov upravičuje pomoč evropskih skladov v obliki sredstev za tehnično podporo in sredstev za fazo predhodne ocene in zbiranja podatkov za vsak zagon, bi pa ta strategija morala spodbujati strukturne projekte, pri tem pa upoštevati večletni finančni okvir za obdobje 2014–2020;
13. poziva Komisijo in Svet, naj pri določanju proračunskih sredstev, npr. kohezijskih in strukturnih skladov, za raziskave in razvoj ter zlasti za regionalno sodelovanje, upoštevata makroregionalne strategije EU;
14. poziva k temu, naj se operativni programi izvajajo glede na ustrezne prednostne naloge makroregionalnih strategij, da bi zagotovili najboljše možno usklajevanje ciljev in sredstev;

Obeti v Sredozemlju

15. podpira vzpostavitev makroregionalne strategije za sredozemski bazen, da bi ponudili akcijski načrt za odziv na skupne in težavne izzive sredozemskih držav in regij in oblikovali strukturo tega prostora, bistvenega za prihodnji razvoj in vključevanje Evrope, ter poziva Svet in Komisijo, naj hitro delujeta v tej smeri;
16. meni, da lahko postopek sredozemske makroregionalne strategije, ki združuje evropske, nacionalne, regionalne in lokalne organe, regionalne organizacije, finančne institucije in nevladne organizacije evropskega dela sredozemskega bazena in Unije za Sredozemlje, in ki je odprt za sosednje in/ali predpristopne države, bistveno poveča politično in operativno raven teritorialnega sodelovanja na tem območju; poudarja pomen črpanja iz izkušenj, obstoječih virov in dosežkov obstoječih regionalnih organizacij;
17. poudarja, da bi sredozemska makroregija lahko zagotovila, da bi se različni programi EU za Sredozemlje medsebojno dopolnjevali in da bi se razpoložljiva finančna sredstva uporabila čimbolj učinkovito, ter da bi konkretnim projektom Unije za Sredozemlje resnično prispevala dodano vrednost ter da bi že v fazi opredelitve strategije lahko vključevala ustrezne tretje države in regije z uporabo Evropskega sosedskega in partnerskega instrumenta, vedno ob doslednem upoštevanju načel pravne države in na osnovi spoštovanja človekovih pravic, temeljnih svoboščin in demokracije ter s spodbujanjem načela „več za več“, kjer je to potrebno;
18. poudarja pomen Sredozemlja kot decentraliziranega prostora sodelovanja, ki presega stroge zemljepisne meje, za krepitev nadregionalnega odločanja in izmenjave dobre prakse, nenazadnje na področju demokracije, človekovih pravic, pravne države, ekologije, gospodarskega razvoja in ekoturizma ter partnerstev na področju kulture, raziskav, izobraževanja, mladine in športa; poudarja poseben pomen izobraževanja pri spodbujanju demokratičnega prehoda;
19. meni, da se mora sredozemska makroregija razvijati v skladu z mednarodnimi standardi, ki urejajo gospodarske, družbene in kulturne pravice, zlasti pa s Splošno deklaracijo o človekovih pravicah in s Konvencijo Unesca o zaščiti in spodbujanju raznolikosti kulturnega izražanja;
20. poziva Svet, naj nadgradi sklepe z dne 24. junija 2011 in upošteva pripravljenost, ki so jo v zvezi z jadransko-jonsko makroregionalno strategijo pokazala posamezna ozemlja na nacionalni, regionalni in lokalni ravni, upoštevati pa mora tudi zgodovinske vezi, tradicije in sprožene pobude, zato naj v prihodnjih mesecih to strategijo sprejme, da bi storili prvi korak k izvajanju makroregionalne strategije v Sredozemlju;
21. poudarja, da je Jadransko-jonska makroregionalna strategija pomemben dejavnik sprave med območji na zahodnem Balkanu ter da lahko prispeva k vključevanju teh držav v EU;
22. želi, da v zahodnem in vzhodnem Sredozemlju nastanejo tudi makroregionalne strategije, ki bodo vsebovale pomembno pomorsko komponento in upoštevale posebnosti številnih sredozemskih obalnih in otoških območij in potrebe njihovega razvoja; meni, da bi morale takšne strategije v prihodnje posvečati več pozornosti varovanju okolja, biotski raznovrstnosti in trajnostnemu turizmu;

23. poziva Komisijo, naj člen 174 PDEU resnično izvede s strateškim načrtom, da bi lahko odpravili strukturne ovire otoških območij in zagotovili pogoje za gospodarsko rast in uspešno socialno in teritorialno kohezijo; poudarja, da se moramo osredotočiti na zagotavljanje polne dostopnosti in ozemeljske povezanosti teh predelov s celino, za kar so potrebna ustrezna sredstva; Komisijo še poziva, naj sprejme ukrepe za naprimer zvišanje praga pomoči de minimis za otoke, še posebej za kmetijski, prometni in ribiški sektor, s čimer bi lahko otoška območja postala tako konkurenčna kot celinska območja, s tem pa bi zmanjšali razlike v razvitosti med različnimi evropskimi regijami in zagotovili njihovo uspešno vključitev na enotni trg;
24. upa, da bo stališče Komisije do otoške razsežnosti sredozemske makroregionalne strategije pozitivno, zlasti pri dodeljevanju državne pomoči, ki predstavlja legitimni nadomestek za prikrajšanost otokov, in pri prilagajanju kohezijske politike ter politike raziskav in inovacij posebnim potrebam otokov, da bi povečali njihovo vključenost v celinsko Evropo.
25. poudarja pomen kulture in ustvarjalnih dejavnosti kot temeljnega stebra za razvoj in ustvarjanje delovnih mest na otoških območjih;
26. poziva Komisijo, naj določi, kateri instrumenti so potrebni za oceno in sprožitev vsake nove makroregionalne pobude v vzhodnem in zahodnem Sredozemlju, kot so na primer pilotni projekti;
27. poudarja, da bi morala biti glavna področja delovanja sredozemske makroregije usmerjena na primerne podregionalne ravni za sodelovanje pri konkretnih projektih in bi morala obsegati energetska omrežja, znanstveno sodelovanje in inovacije, oblikovanje omrežij za kulturo, izobraževanje in usposabljanje, turizem, trgovino, varstvo okolja, razvoj trajnostnega pomorskega prometa, pomorsko zaščito in pomorsko varnost ter varstvo morskega okolja pred onesnaževanjem, prelovom in nezakonitim ribolovom z vzpostavitvijo povezane mreže sistemov za nadzor pomorskih dejavnosti in poročanje o njih, krepitev dobrega upravljanja in učinkovite javne uprave, da bi spodbudili ustvarjanje delovnih mest;
28. meni, da bo usklajevanje teh treh makroregionalnih strategij – strategije za zahodno Sredozemlje, jadransko-jonske strategije in strategije za vzhodno Sredozemlje – omogočilo izvajanje celostne politike za celoten sredozemski bazen v skladu s prednostnimi nalogami, ki so jih opredelile regionalne in mednarodne organizacije, zlasti pa Unija za Sredozemlje, in izvajanje najboljših praks, ki lahko prispevajo k doseganju ciljev strategije EU za pametno in trajnostno gospodarsko rast;
29. meni, da bi morala nova makroregija, še zlasti po dogodkih arabske pomladi, prispevati k opredelitvi nove strategije s tretjimi državami za ustrezno upravljanje tokov priseljevanja, ki bo upoštevala vzajemne koristi povečane mobilnosti in bo osnovana na odpravljanju revščine, spodbujanju zaposlovanja in pravične trgovine, kar bi prispevalo k stabilnosti v makroregiji;
30. meni, da bi glede na morske in kopenske meje sredozemskih območij EU s severno Afriko makroregionalna strategija spodbudila južno dimenzijo sosedske politike EU in ji

nadela konkretno teritorialno razsežnost, to pa bi zagotovilo boljše upravljanje tokov preseljevanja ter pozitivno vplivalo na gospodarsko dejavnost vključenih držav;

31. meni, da je treba znotraj makroregionalne strategije za Sredozemlje usklajevati obstoječe sklade EU, zlasti sklade za sosedsko politiko, kohezijsko politiko in teritorialno sodelovanje, da bi se lahko izvajali projekti, namenjeni soočanju s skupnimi izzivi, kot sta varstvo in krepitev evro-sredozemske kulturne dediščine; opozarja na pomembnost usklajene in uravnotežene sosedske politike na jugu ter na to, da so kulturni projekti, ki jih financira Evropski sklad za regionalni razvoj, primerni za soočanje s tovrstnimi izzivi;
32. poudarja pomen ustvarjalne in kulturne industrije in meni, da bo imela ta gospodarska panoga vse večjo vlogo pri gospodarski rasti in zaposlovanju v regiji; poziva, naj se posebna pozornost posveti izvajanju programov kulturne in akademske izmenjave, pa tudi krepitevi stabilnih povezav na področju kulturnega turizma;
33. meni, da lahko kulturni turizem pomembno vpliva na sredozemsko regijo, tako z gospodarskega vidika kot tudi kot dejavnik vzajemne izmenjave znanja in medkulturnega razumevanja;
34. poudarja, da bi sredozemska makroregija spodbudila medkulturni dialog in s tem obogatila skupno kulturno dediščino v Evropski uniji, vključila civilno družbo ter tako spodbudila nevladne organizacije in ljudi v Sredozemlju k sodelovanju v kulturnih in izobraževalnih programih EU;
35. opozarja na temeljno vlogo izobraževanja za demokracijo ter družbeni in gospodarski napredek, pa tudi na pomen poklicnega usposabljanja za boj proti brezposelnosti med mladimi;
36. poudarja, da je v okviru sredozemske makroregije in ob upoštevanju motivacije mladih, predvsem v južnih državah, pomembno okrepiti sodelovanje na področju mladine s promoviranjem evropskih programov in ustvarjanjem sinergij prek delovanja sredozemskega urada za mladino;
37. poudarja, kako pomembno se je osredotočiti predvsem na mlade, saj bodo ti temelj nove generacije in bodo najbolj vplivali na to, kako se bodo njihove države soočale s prihodnostjo;
38. zaradi promoviranja programov izmenjave, dinamičnih raziskav, inovacij in vseživljenjskega učenja priporoča oblikovanje mrež z visokošolskimi in raziskovalnimi ustanovami v bodoči sredozemski makroregiji ter razvoj izobraževalne infrastrukture v tej regiji, pa tudi odpravo ovir za pretok študentov, ljudi med usposabljanjem, mladih prostovoljcev, predavateljev, raziskovalcev in upravnega osebja; poudarja, da je treba ustrezno financirati in podpreti programa Tempus in Erasmus Mundus in s tem povečati kakovost poučevanja in raziskav v teh mrežah, zlasti glede na majhno število sodelujočih v programu Erasmus Mundus v Sredozemlju;
39. ugotavlja, da mobilnost umetnikov in umetnosti na evro-sredozemskem območju omejujejo številne ovire, ki se med državami in regijami razlikujejo ter so povezane s težavami pri pridobivanju vizumov, pa tudi z neurejenim statusom umetnikov in s pogoji

umetniškega ustvarjanja, predvsem v južnih državah; meni, da bo sredozemska makroregija omogočila spodbujanje vzajemnega priznavanja statusa umetnikov, ponudila priložnosti za razmislek o mobilnosti ter izboljšala izvajanje programov usposabljanja, povezovanja v mreže in prostega pretoka kulturnikov, umetnikov in umetniških del;

40. poziva, naj se v naslednjem programskem obdobju izvede evro-sredozemski program Erasmus, ki bo namenjen spodbujanju nadnacionalne mobilnosti študentov z obeh strani Sredozemlja, pa tudi evro-sredozemski program Leonardo da Vinci za mlade, ki se želijo v okviru makroregionalne strategije poklicno usposablјati v tujini;
41. poudarja, da je treba sprejeti ukrepe za zaustavitev vedno večjega bega možganov iz te regije;
42. poziva, naj se čim bolj izkoristi zgodovinska, kulturna in jezikovna raznolikost sredozemskega prostora, ki je vir inovacij in gonilna sila kulturne in ustvarjalne industrije ter turizma; poziva k vzpostavljanju sodelovanja med muzeji in kulturnimi ustanovami;
43. opozarja, da se države v Sredozemlju še posebej zanimajo za evropsko kinematografsko in avdiovizualno produkcijo ter da to še naprej pomembno vpliva na dialog med kulturami na tem območju kot trenutna stopnja v demokratičnem razvoju teh družb;
44. predlaga tesnejše sodelovanje in okrepitev trgovine s tretjimi državami, da bi izboljšali položaj evropske produkcije na svetovnem trgu in še posebej na območju Sredozemlja, s čimer bi spodbujali kulturno izmenjavo in uvedli tudi nove pobude za krepitev evro-sredozemskega dialoga in demokratičnega napredka v celotni regiji, predvsem z vidika zavez, sprejetih na evro-sredozemski konferenci o kinematografiji;
45. poziva države članice v regiji, naj krepijo duh sodelovanja, ki se je pokazal med pripravo tega poročila, prihodnje ciprsko predsedstvo EU pa poziva, naj ta projekt podpre, da bosta lahko Komisija in Svet pod nujno sprejela akcijski načrt za prihodnjo sredozemsko makroregionalno strategijo; poleg tega poudarja pomen medvladnega in medregionalnega sodelovanja pri razvijanju makroregionalne strategije;
46. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

OBRAZLOŽITEV

1. Nastajanje makroregij

Makroregijo Baltskega morja, ki je nastala leta 2009, tvori celovit sklop ozemelj, ki si ob sodelovanju prizadevajo učinkoviteje reševati gospodarske in okoljske težave, s katerimi se spopadajo. To sodelovanje je privzelo obliko makroregionalne strategije, ki je namenjena usklajevanju že vzpostavljenih trdnih sektorskih sodelovanj in se opira na štiri stebre – okolje, blaginjo, dostopnost in varnost – ter na akcijski načrt, razdeljen na 15 prednostnih področij in 80 vodilnih projektov.

Ta izkušnja je postala navdih za druge projekte. Eden od njih, makroregija Podonavje, je že naredil prvi korak. Drugi so v fazi načrtovanja. Zadevne ustanove, države članice, regije in lokalni organi se medsebojno posvetujejo, da bi v različnih evropskih makroregijah, ki jih povezujejo skupne značilnosti: isti pomorski prostor, isti gorski masiv, isto povodje itd., določili podobne okvire.

Makroregionalne strategije odpirajo nove možnosti za projekte teritorialnega sodelovanja, ki jih podpira kohezijska politika. Te strategije lahko spremljajo velike strategije Unije, kot so vseevropska prometna omrežja ali celostna pomorska politika. Pripomorejo lahko k večji usklajenosti med regionalnimi programi in cilji strategije 2020 Evropskega parlamenta.

2. Trenutno stanje in prve povratne informacije

Zamisel o makroregiji je spodbudila k delovanju zadevne udeleženke, opazno navdušenje pa priča o resnični pripravljenosti za prizadevanja na tem novem področju evropskih javnih politik, katerih namen je razvoj na teritorialni osnovi. Razlogi za to so objektivni, tj. medsebojno sodelovanje regij iz iste soseske, pa tudi zgodovinski in kulturni, saj imajo ta življenjske območja stoletja dolgo skupno zgodovino. Te starodavne vezi, ki jih je treba okrepiti, tu pa tam pa tudi obnoviti, so osnova za skupno sodelovanje. Sprejetje zamisli o makroregiji je tako dokaz o napredovanju evropske ideje.

Komisija je v oblikovanje strategije za Baltsko morje vložila veliko truda. Svet jo je v svojih sklepih z dne 13. aprila 2011 glede makroregije Podonavje znova pozval, naj pri strateškem usklajevanju odigra vodilno vlogo. Upravljanje takšne strategije je namreč zapleteno, njeno vodenje pa zahteva precejšnjo tehnično podporo. Generalni direktorat za regionalno politiko pa trenutno ne more prevzeti večje vloge.

Obstaja resna nevarnost, da bo po začetnem navdušenju strategija zgolj še dodaten drag in neučinkovit instrument. Zaradi tega je bilo predlagano naslednje pravilo: nič več denarja, nič več institucij, nič več predpisov. Omejitev je Svet sprejel, 13. aprila pa je predlagal novo pravilo: več dodatnih sredstev, več institucionalnega usklajevanja in več novih projektov. Namen teh protislovij je pravzaprav vzpostaviti ravnovesje, ki ga je treba opredeliti, še preden bodo sprejete uredbe prihodnje politike teritorialne kohezije za obdobje 2014–2020.

3. Prednosti makroregionalne strategije

Primer Baltskega morja je pokazal več možnosti, ki jih prinaša izvajanje makroregionalnih strategij. Predvsem gre za zagotovitev ustreznega referenčnega okvira kohezijskim politikam in spodbujanje medsektorskega sodelovanja na istem življenjskem območju. Ta okvir lahko usmeri vlaganja tako, da se med seboj bolje dopolnjujejo, in vpliva na prednostne naloge posameznih regionalnih načrtov za razvoj iste evropske makroregije ter tako privede do celovitega pregleda in pravih sinergij v okviru celostnega pristopa.

Strategija omogoča tudi večjo vključenost in boljše sodelovanje med različnimi intervencijskimi mehanizmi EU, ki presegajo dodeljevanje proračunskih sredstev za kohezijsko politiko. To velja predvsem za Evropsko investicijsko banko (EIB). Prek upravljanja na več ravneh pa omogoča tudi zблиževanje sredstev regij in različnih držav članic. To je strategija, ki prinaša vsesplošno korist vsem zainteresiranim stranem.

In nazadnje, makroregionalna strategija zagotavlja sosedski politiki Unije ugodne pogoje za obnovitev dialoga ter uspešne in trdne odnose.

4. Ovire, ki jih je treba premagati

Vsaka makroregionalna strategija ima dve razsežnosti, teritorialno, ki jo določa ustrezno ozemlje uporabe, in funkcionalno, ki je opredeljena s prednostnimi nalogami. Privrženost zadevnih skupnosti je treba pridobiti na začetku postopka. Zato je treba, preden lahko makroregija resnično zaživi, predvideti eno- do dveletno pripravljalno obdobje.

Čeprav nadnacionalni značaj delovanja makroregij predvideva udeležbo zadevnih držav članic, slednje ne sme zaiti v past medvladnega upravljanja. Evropsko usmeritev postopkov in medsebojno dopolnjevanje z regionalno razvojno politiko Evropske unije se lahko zagotovi samo z upravljanjem na več ravneh, zlasti na regionalni.

Makroregije v prihodnje ne morejo nastajati spontano, ker jim to daje naključni značaj, kar bo negativno vplivalo na skladnost postopkov. Vsaka makroregija mora namreč nastati s postopkom od spodaj navzgor, ki izhaja iz resnične motivacije lokalnih udeležencev.

Za potrditev številnih projektov, ki jih podpirajo makroregionalne strategije, je potrebna vključenost sosedskih regij. Ta vključenost mora izhajati iz teritorialnih politik in ne iz zunanjepolitične razsežnosti.

5. Ukrepi, ki jih je treba predvideti

Razvoj makroregionalnih strategij mora biti del splošnega razmišljanja, s katerim je treba znati prepoznati lokalne problematike in se tako izogniti nestanovitnim ali z nepremišljenimi političnimi odločitvami povezanim projektom. Opredeliti je treba zemljevid predvidenih evropskih makroregij, čeprav bo slednji ostal nezavezujoč in se bo lahko spreminjal v skladu z lokalno dinamiko.

Pri vsaki makroregiji je potrebno pripravljalno obdobje, med katerim si zadevni partnerji izmenjavajo svoja mnenja, izrišejo se prve strateške smernice ter opredelijo osnove za

prihodnje upravljanje, na primer imenovanje vodilne skupnosti, oblikovanje evropskega združenja za čezmejno sodelovanje ali skupno upravljanje z dobro določenimi odgovornostmi, ki so razdeljene med različne države ali regije, ali povsem drugačna oblika upravljanja. V skladu s sklepom Sveta je za usmerjanje takšnih pripravljanih postopkov pristojna Komisija. Za takšen vložek mora slednja razpolagati s potrebnimi človeškimi in finančnimi viri.

Finančna sredstva za podporo makroregionalnemu sodelovanju je treba pridobiti s pomočjo sklopa teritorialno sodelovanje kohezijske politike. To se ujema s pripravljenostjo za znatno povečanje proračuna slednjega na že izraženo željo Evropskega parlamenta za programsko obdobje 2014–2020, željo, ki jo podpira tudi Komisija, zlasti v petem poročilu o kohezijski politiki, ki priporoča okrepljen nadnacionalni sklop.

Ta finančna podpora bi lahko bila v obliki sredstev za tehnično pomoč, tako v pripravljalni fazi, ki jo vodi Komisija sama, kot v fazi izvajanja pod taktirko upravljalnega organa, ki se določi ob izteku pripravljalnega obdobja.

Medsebojno dopolnjevanje financiranja za prednostne projekte se lahko zagotovi tako, da se ob razpisih za projekte, izvedene v okviru operativnih programov kohezijske politike, izbirna merila povežejo s prednostnimi nalogami makroregionalne strategije, kot je bilo to storjeno pri strategiji za Baltsko morje.

6. Pomen makroregionalne strategije za Sredozemlje

Sredozemski bazen si deli isto naravno okolje, njegove obale pa povezuje tudi ista zgodovinska in kulturna stvarnost. Jug Evrope ima ogromen potencial, ki pa ga brez usklajevanja in celovitega pregleda, ki ju omogoča opredelitev makroregionalne strategije, ne bo mogoče uresničiti.

Zaradi velikega obsega sredozemskega območja se zastavlja vprašanje, kateri makroregionalni strategiji bi bilo treba dati prednost. V osrednjem Sredozemlju udeleženci pripravljajo projekt jadransko-jonske makroregije. Po posvetovanjih, ki smo jih opravili med pripravo tega poročila, se je izkazalo, da se udeleženci nagibajo k trem različnim makro regijam: eni za zahodno Sredozemlje, eni za osrednje Sredozemlje – znano tudi kot jadransko-jonska makro regija – in tretji v vzhodnem Sredozemlju, povezoval pa bi jih mehanizem za usklajevanje.

Sredozemske regije imajo zaradi sredozemskega podnebja podobne ekološke vrste. Kmetijski pridelki s severa in juga ter z vzhoda in zahoda so enake vrste ter kljub svoji raznolikosti pripadajo istemu naboru pridelkov. Tudi okoljske problematike (na primer požari) so povsod enake. Sredozemska ozemlja so najbolj priljubljena turistična destinacija na svetu, zato je v njihovem interesu, da medsebojno sodelujejo in tako zagotovijo trajnost tega za večino med njimi najpomembnejšega gospodarskega sektorja ter njegove možnosti še povečajo.

V prometni strategiji za celotno območje je treba osrednje mesto nameniti pomorskemu prometu kot enemu od potencialov, zlasti za prevoz blaga. Odpreti je treba številne in raznolike pomorske poti. V Sredozemlju so optimalni pogoji za razvoj obnovljivih virov energije, zlasti sončne energije. Makroregionalna strategija lahko prinese ustrezne rešitve za takšne cilje ter pritegne partnerje, kot je EIB.

Sredozemska biotska raznovrstnost je bujna, a precej ogrožena. Prekomeren ribolov predstavlja grožnjo za njegove ribolovne vire. Sredozemsko morje je zaprto morje z zelo gostim pomorskim prometom, njegove obale pa naseljuje prebivalstvo z eno najhitrejših rasti na svetu, k čemur svoj delež prispeva tudi obisk turistov. Zato je obalno in morsko okolje prednostna skrb celotnega prostora. Ob pomoči sosedskih politik je treba spodbujati usklajeno politiko ravnanja z izpusti v morje ter posplošiti sodelovanje sever-jug med lokalnimi skupnostmi.

Do leta 2020, pa tudi v obdobju po njem, bo Sredozemlje za Evropo predstavljalo najbližje obzorje, saj na tem območju živi 500 milijonov ljudi, od katerih jih je znotraj Evropske unije komaj tretjina. Njegova razvojna dinamika je lahko gonilna sila za celotno evropsko gospodarstvo.

Sredozemski prostor znotraj EU je premalo strukturiran. Prizadevanja na področju sodelovanja in medsebojnega povezovanja so zelo skromna. Izzive, s katerimi se soočajo politični organi tega območja, bi bilo lažje opredeliti na osnovi celovitega načrta in posvetovanja.

Prebivalci sredozemske regije izven EU živijo v slabih življenjskih pogojih, kar velja za vse ravni: gospodarsko, socialno, okoljsko in politično. Razvoj njihove družbe je za njih osnovni pogoj, za Evropo pa priložnost, saj bi lahko računala na večjo varnost, bolj „trajnostni“ nadzor tokov priseljevanja in neposredno udeležbo pri rasti tega območja, kar bi pozitivno vplivalo na njeno gospodarstvo. Lanski spomladanski dogodki v južnem Sredozemlju so močna spodbuda za razvoj nove dejavne sosedske politike. Če jo vsaj delno povežemo z makroregionalno strategijo, bodo morda dobila precejšnjo teritorialno razsežnost, slednja pa zagotavlja večjo učinkovitost.

Evropske države in regije sredozemskega območja si morajo prizadevati za okrepljeno sodelovanje, odprto za vse partnerje tega prostora, ki je bistvenega pomena za prihodnost Evrope. Makroregionalna strategija je najboljši način za doseg tega cilja.

19.3.2012

MNENJE ODBORA ZA ZUNANJE ZADEVE

za Odbor za regionalni razvoj

o razvoju makroregionalnih strategij EU: sedanja praksa in pričakovanja za prihodnost, zlasti v Sredozemlju
(2011/2179(INI))

Poročevalec: Nikolaos Salavrakos

POBUDE

Odbor za zunanje zadeve poziva Odbor za regionalni razvoj kot pristojni odbor, naj v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. pozdravlja koncept makroregionalnih strategij, ki lahko glede na izkušnje, pridobljene v obstoječih makroregijah, spodbudijo razvoj sinergij in usklajenih politik med EU, zadevnimi državami članicami, državami kandidatkami in državami nečlanicami EU, regijami in lokalnimi oblastmi, da bi spodbudili trajnostno rast, ustvarjanje delovnih mest, varnost in varstvo okolja z razvojem projektov teritorialnega sodelovanja na območjih s skupnimi geografskimi, zgodovinskimi in kulturnimi značilnostmi za reševanje skupnih izzivov, ki se opredelijo v procesu „od spodaj navzgor“, s čimer bi se izognili, da bi bil pristop naključen in neuskladen; poziva tudi k močnejšim sinergijskim učinkom med različnimi makroregionalnimi strategijami;
2. poziva k oblikovanju dolgoročneje rešitve za financiranje makroregionalnih strategij v okviru proračuna EU, da bi lahko financirali ukrepe, ki jih kohezijska politika ne vključuje, na primer sodelovanje s tretjimi državami; ugotavlja, da izkušnje strategije za Baltsko morje kažejo potrebo po „izhodiščnem kapitalu“ za načrtovanje in pripravo projektov, ki podpirajo strategijo;
3. poziva Komisijo in Svet, naj pri določanju proračunskih sredstev, npr. kohezijskih in strukturnih skladov, za raziskave in razvoj ter zlasti za regionalno sodelovanje, upoštevata makroregionalne strategije EU; poleg tega poziva Komisijo in Svet, naj ocenita, ali je za zagotovitev uspešnega izvajanja makroregionalnih strategij potrebno neposredno financiranje;
4. glede na številne podobne gospodarske, družbene in okoljske izzive, s katerimi se

spopadajo vse regije, za katere je Sredozemsko morje pomemben del njihove dediščine, poudarja pomen, ki ga ima oblikovanje makroregije za Sredozemlje kot celoto ali v obliki povezanih podregij, kot so nastajajoče Jadransko-jonske pobude, za reševanje tistih pomembnih področij, kjer bi bilo treba okrepiti sinergije, partnerstva in regionalno sodelovanje, da bi v Sredozemlju zagotovili trajnostno rast;

5. poudarja, da je Jadransko-jonska makroregionalna strategija pomemben dejavnik sprave med območji na zahodnem Balkanu ter da lahko prispeva k vključevanju teh držav v EU;
6. meni, da se je treba za izvajanje makroregionalne strategije za Sredozemlje opreti na izkušnje in dosežke obstoječih regionalnih institucij ter si prizadevati za možne sinergije z njimi, in sicer – poleg Unije za Sredozemlje – zlasti z Evropsko investicijsko banko in Evro-sredozemsko skupščino lokalnih in regionalnih oblasti (ARLEM);
7. poudarja, da bi sredozemska makroregija lahko zagotovila, da bi se različni programi EU za Sredozemlje medsebojno dopolnjevali in da bi se obstoječa finančna sredstva uporabila čimbolj učinkovito, ter da bi konkretnim projektom Unije za Sredozemlje resnično prispevala dodano vrednost ter da bi že v fazi opredelitve strategije lahko vključevala ustrezne tretje države in regije z uporabo Evropskega sosedskega in partnerskega instrumenta, vedno ob doslednem upoštevanju načel pravne države in na osnovi spoštovanja človekovih pravic, temeljnih svoboščin in demokracije ter s spodbujanjem načela „več za več“, kjer je to potrebno;
8. poudarja, da bi morala biti glavna področja delovanja sredozemske makroregije usmerjena na primerne podregionalne ravni za sodelovanje pri konkretnih projektih in bi morala obsegati energetska omrežja, znanstveno sodelovanje in inovacije, oblikovanje omrežij za kulturo, izobraževanje in usposabljanje, turizem, trgovino, varstvo okolja, razvoj trajnostnega pomorskega prometa, pomorsko zaščito in pomorsko varnost ter varstvo morskega okolja pred onesnaževanjem, prelovom in nezakonitim ribolovom z vzpostavitvijo povezane mreže sistemov za nadzor pomorskih dejavnosti in poročanje o njih, krepitev dobrega upravljanja in učinkovite javne uprave, da bi spodbudili ustvarjanje delovnih mest;
9. meni, da bi nova makroregija, še zlasti po dogodkih arabske pomladi, morala prispevati k opredelitvi nove strategije s tretjimi državami za ustrezno upravljanje tokov priseljevanja in skupnih koristi povečane mobilnosti, in sicer s pomočjo strategije s tretjimi državami za boj proti revščini in za zaposlovanje in pravično trgovino, kar bi prispevalo k stabilnosti v makroregiji;
10. poziva, naj glavne prednostne naloge te strategije vključujejo razvoj trgovine jug-jug, vzpostavitev regionalnih trgov ter zmanjšanje trgovinskih tarif in ovir med državami v regiji.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	12.3.2012
Izid končnega glasovanja	+: 58 -: 1 0: 1
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Sir Robert Atkins, Bastiaan Belder, Frieda Brepoels, Elmar Brok, Jerzy Buzek, Mário David, Michael Gahler, Marietta Gianaku (Marietta Giannakou), Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Ioanis Kasulidis (Ioannis Kasoulides), Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Evgeni Kirilov, Maria Eleni Kopa (Maria Eleni Koppa), Andrej Kovačev (Andrey Kovatchev), Paweł Robert Kowal, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Mario Mauro, Kiriakos Mavronikolas (Kyriakos Mavronikolas), Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols, Kristiina Ojuland, Ria Oomen-Ruijten, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Cristian Dan Preda, Libor Rouček, Tokia Saïfi, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Nikolaos Salavrakos, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Werner Schulz, Adrian Severin, Charles Tannock, Inese Vaidere, Kristian Vigenin, Boris Zala
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Laima Liucija Andrikienė, Véronique De Keyser, Barbara Lochbihler, Monica Luisa Macovei, Carmen Romero López, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Hannes Swoboda, Indrek Tarand, Ivo Vajgl
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Philippe Boulland

2.3.2012

MNENJE ODBORA ZA KULTURO IN IZOBRAŽEVANJE

za Odbor za regionalni razvoj

o razvoju makroregionalnih strategij EU: sedanja praksa in prihodnji izzivi, zlasti v Sredozemlju (2011/2179(INI))

Pripravljavka mnenja: Malika Benarab-Attou

POBUDE

Odbor za kulturo in izobraževanje poziva Odbor za regionalni razvoj kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. priznava, da so makroregije kot vplivna območja, ki jih povezujejo skupna zgodovina in kolektivni spomin, geografija, podnebje in kultura, ustrezen referenčni okvir za določanje prednostnih nalog pri programih in evropskem financiranju, in v tem okviru priznava, da so območja ob južni obali Sredozemlja priča edinstvenemu razvoju dogodkov, ki jih mora Evropska unija podpreti z novimi pobudami;
2. meni, da je treba znotraj makroregionalne strategije za Sredozemlje usklajevati obstoječe sklade EU, zlasti sklade za sosedsko politiko, kohezijsko politiko in teritorialno sodelovanje, da bi se lahko izvajali projekti, namenjeni soočanju s skupnimi izzivi, kot sta varstvo in krepitev evro-sredozemske kulturne dediščine; opozarja na pomembnost usklajene in uravnotežene sosedske politike na jugu ter na to, da so kulturni projekti, ki jih financira Evropski sklad za regionalni razvoj, primerni za soočanje s tovrstnimi izzivi;
3. poudarja, da so makroregije ugodno okolje za vključevanje lokalnih političnih akterjev ter nevladnih akterjev, saj te regije razvijajo učinkovite sisteme usklajevanja, ki spodbujajo pristope od spodaj navzgor, da se civilni družbi zagotovi plodna udeležba pri političnem odločanju ter združevanje obstoječih pobud, da bi tako optimizirali vire in združili sodelujoče akterje;
4. spodbuja načrt za vzpostavitev jadransko-jonske makroregije kot območja, ki bo države članice EU in druge države združilo znotraj ene gospodarske, zgodovinske in kulturne stvarnosti;

5. ugotavlja, da sredozemska makroregija z vidika človeške civilizacije in zgodovine zajema veliko širše območje kot v svojem strogo geografskem smislu in lahko vključuje tudi države ob Atlantiku, kot sta Portugalska in Maroko, ali druge regije, kot je območje Črnega morja;
6. poudarja pomen Sredozemlja kot decentraliziranega prostora sodelovanja, ki presega stroge geografske meje, za krepitev nadregionalnega odločanja in izmenjave dobre prakse, nenazadnje na področju demokracije, človekovih pravic, pravne države, ekologije, gospodarskega razvoja in ekoturizma ter partnerstev na področju kulture, raziskav, izobraževanja, mladine in športa; poudarja poseben pomen izobraževanja pri spodbujanju demokratičnega prehoda;
7. meni, da se mora sredozemska makroregija razvijati v skladu z mednarodnim pravom, ki ureja ekonomske, socialne in kulturne pravice, zlasti pa s Splošno deklaracijo o človekovih pravicah in s Konvencijo Unesca o zaščiti in spodbujanju raznolikosti kulturnega izražanja;
8. poudarja pomen ustvarjalne in kulturne industrije in meni, da bo imela ta gospodarska panoga vse večjo vlogo pri gospodarski rasti in zaposlovanju v tej regiji; poziva, naj se posebna pozornost posveti izvajanju programov kulturne in akademske izmenjave, pa tudi kreptitvi stabilnih povezav na področju kulturnega turizma;
9. meni, da lahko kulturni turizem pomembno vpliva na sredozemsko regijo, tako z gospodarskega vidika kot tudi kot dejavnik vzajemne izmenjave znanja in medkulturnega razumevanja;
10. poudarja, da bi sredozemska makroregija spodbudila medkulturni dialog in s tem obogatitev skupne kulturne dediščine v Evropski uniji, vključila civilno družbo ter tako spodbudila nevladne organizacije in ljudi v Sredozemlju k sodelovanju v kulturnih in izobraževalnih programih EU;
11. opozarja na temeljno vlogo, ki jo ima izobraževanje za demokracijo ter družbeni in gospodarski napredek, pa tudi na pomen poklicnega usposabljanja za boj proti brezposelnosti med mladimi;
12. poudarja, da je v okviru sredozemske makroregije in ob upoštevanju motivacije mladih, predvsem v južnih državah, pomembno okrepiti sodelovanje na področju mladine s promoviranjem evropskih programov in ustvarjanjem sinergij prek delovanja sredozemskega urada za mladino;
13. poudarja, kako pomembno se je osredotočiti predvsem na mlade, saj bodo ti temelj nove generacije in bodo najbolj vplivali na to, kako se bodo njihove države soočale s prihodnostjo;
14. poudarja, da ima lahko sodelovanje na avdiovizualnem področju pomembno vlogo pri prenosu demokratičnih vrednot v vse države te makroregije;
15. zaradi promoviranja programov izmenjave, dinamičnih raziskav, inovacij in vseživljenjskega učenja priporoča oblikovanje mrež z visokošolskimi in raziskovalnimi

ustanovami v bodoči sredozemski makroregiji ter razvoj izobraževalne infrastrukture v tej regiji, pa tudi odpravo ovir za pretok študentov, ljudi med usposabljanjem, mladih prostovoljcev, predavateljev, raziskovalcev in upravnega osebja; poudarja, da je treba ustrezno financirati in podpreti programa Tempus in Erasmus Mundus in s tem povečati kakovost poučevanja in raziskav v teh mrežah, zlasti glede na majhno število sodelujočih v programu Erasmus Mundus v Sredozemlju;

16. ugotavlja, da mobilnost umetnikov in umetnosti na evro-sredozemskem območju omejujejo številne ovire, ki se med državami in regijami razlikujejo ter so povezane s težavami pri pridobivanju vizumov, pa tudi z neurejenim statusom umetnikov in s pogoji umetniškega ustvarjanja, predvsem v južnih državah; meni, da bo sredozemska makroregija omogočila spodbujanje vzajemnega priznavanja statusa umetnikov, ponudila priložnosti za razmislek o mobilnosti ter izboljšala izvajanje programov usposabljanja, povezovanja v mreže in prostega pretoka kulturnikov, umetnikov in umetniških del;
17. poziva, naj se v naslednjem programskem obdobju izvede evro-sredozemski program Erasmus, ki bo namenjen spodbujanju nadv nacionalne mobilnosti študentov z obeh strani Sredozemlja, pa tudi evro-sredozemski program Leonardo da Vinci za mlade, ki se želijo v okviru makroregionalne strategije poklicno usposablјati v tujini;
18. poudarja, da je treba sprejeti ukrepe za zaustavitev vedno večjega bega možganov iz te regije;
19. poziva, naj se čim bolj izkoristi zgodovinska, kulturna in jezikovna raznolikost sredozemskega prostora, ki je vir inovacij, ki spodbuja kulturne in ustvarjalne industrije ter turizem; poziva k spodbujanju in podpiranju sodelovanja med muzeji in kulturnimi ustanovami;
20. opozarja, da se države v Sredozemlju še posebej zanimajo za evropsko kinematografsko in avdiovizualno produkcijo ter da to še naprej pomembno vpliva na dialog med kulturami na tem območju kot trenutna stopnja v demokratičnem razvoju teh družb;
21. predlaga tesnejše sodelovanje in okrepitev trgovine s tretjimi državami, da bi izboljšali položaj evropske produkcije na svetovnem trgu in še posebej na območju Sredozemlja, s čimer bi spodbujali kulturno izmenjavo in uvedli tudi nove pobude za krepitev evro-sredozemskega dialoga in demokratičnega napredka v celotni regiji, predvsem z vidika zavez, sprejetih na evro-sredozemski konferenci o kinematografiji.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	29.2.2012
Izid končnega glasovanja	+: 23 -: 2 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Malika Benarab-Attou, Lothar Bisky, Piotr Borys, Jean-Marie Cavada, Silvia Costa, Mary Honeyball, Petra Kammerevert, Emma McClarkin, Emilio Menéndez del Valle, Marek Henryk Migalski, Katarína Neveďalová, Gianni Pittella, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Marietje Schaake, Marco Scurria, Emil Stojanov (Emil Stoyanov), Hannu Takkula, László Tőkés, Helga Trüpel, Gianni Vattimo, Marie-Christine Vergiat, Milan Zver
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Heinz K. Becker, Seán Kelly, Iosif Matula, Georgios Papanikolaou (Georgios Papanikolaou), Olga Sehnalová, Rui Tavares
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Miguel Angel Martínez Martínez

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	21.6.2012
Izid končnega glasovanja	+: 40 -: 2 0: 1
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	François Alfonsi, Catherine Bearder, Jean-Paul Basset, Victor Boștinaru, John Bufton, Alain Cadec, Salvatore Caronna, Nikos Hrizogelos (Nikos Chrysogelos), Ryszard Czarnecki, Francesco De Angelis, Rosa Estaràs Ferragut, Brice Hortefeux, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hjusmenova (Filiz Hakaeva Hyusmenova), Maria Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Vladimír Maňka, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Jan Olbrycht, Markus Pieper, Monika Smolková, Ewald Stadler, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Antonello Antinoro, Pat the Cope Gallagher, Jens Geier, Lena Kolarska-Bobińska, James Nicholson, Ivari Padar, Vilja Savisaar-Toomast, Elisabeth Schroedter, Czesław Adam Siekierski, Patrice Tirolien